

Mijn zesde reis naar Rio de Janeiro 2017 door Marrie van der Feen

Station in Antwerpen

Paul brengt Marries koffers

Koffie lekker bakje koffie

De reis naar Brazilië begon in Antwerpen. 's Avonds tegen tien uur vertrok de trein richting Schiphol, waar onze zoon Paul me met mijn koffers opwachtte, maar het vliegtuig vertrok pas de volgende dag. Door de onduidelijke regelgeving miste ik mijn vliegtuig. Uiteindelijk kwam alles goed en kon ik een dag later vertrekken. Maar eerst een kopje koffie!

Het huis van Jantiena

Team van het sociaal wijkcentrum

Na twaalf uur vliegen kom ik aan op het vliegveld in Rio de Janeiro. Eindelijk de benen strekken! Prima reis. KLM zorgt. Jantiena wacht me op. Ze kwam als kind van negen jaar met haar ouders naar Brazilië, werkte met verschillende christelijke organisaties en momenteel is ze o.a. bestuurslid in de Braziliaanse kinderbescherming (Conselho tutelar). We bezochten een sociaal centrum in een achterbuurt, waar vrouwen verplicht zijn te komen als ze van de regering geld ontvangen voor hun kinderen. Mijn praatje over seksueel misbruik en huiselijk geweld maakt bij sommigen de tongen los. Een vrouw vertelt gedetailleerd hoe een incest dader door de drugscriminelen gepijnigd en vermoord wordt. Het schildert de sfeer. Welk misbruikt kind zal haar broer, oom of vader aangeven, die zulk geweld staat te wachten?!

Gastcollege aan de universiteit in Niteroi met docente Marianna

Jantiena met de leiding van igreja Vila Paraiso.

Jantiena (links op de foto rechts) introduceerde me bij de Universidade Anhanguera in Niteroi, waar ik een gastcollege mocht geven aan zo'n vijftig social workers, waarvan sommigen bijna waren afgestudeerd. Ik kon hen veel vertellen over de gevolgen van seksueel en huiselijk geweld en hoe men het beste hulp kan bieden aan de geweldsslachtoffers, omdat ik inmiddels meer dan vijfentwintig jaar op dit vakgebied werkzaam ben. Ik had maar een paar boekjes meegenomen, waarin mijn eigen levensverhaal beschreven wordt (in het Portugees), maar bijna iedereen wilde tot mijn verbazing het boekje lezen, dat door mijn collega en vriendin Els Bakker is geschreven. Helaas zullen er maar ongeveer 10 % van deze studenten werk vinden in hun eigen vakgebied. In veel kerken waar ik later mocht spreken heb ik hen hierop attent gemaakt en geadviseerd om zo'n afgestudeerde social worker in dienst te nemen voor het werk onder de armen en behoeftigen, want daar heb je professionaliteit voor nodig. Een van deze kerken, igreja Vila Paraiso, heeft hier inmiddels gehoor aan gegeven en is met social work voor kinderen begonnen. De nood onder veel kinderen is groot. Er zijn tal van een-ouder gezinnen, waar meestal de vader ontbreekt. In de achterbuurten is de hygiëne beneden nivo, woont men vaak abominabel. Sommigen leven zelfs op een vuilnisbelt. Men is al gezegend, wanneer men een armelijk huisje heeft met licht en water. Men klaagt over de kwaliteit van het basisonderwijs. Arme kinderen vinden vaak geen aansluiting bij vervolgonderwijs, omdat ze niet voldoende scholing hebben. In een sloppenwijk, waar de drugsdealers soms hun drugs komen afgeven (ter vernietiging) en om gebed vragen, is pastor Sergio en zijn vrouw aan het werk. Hun kinderwerk willen we o.a. gaan sponsoren door middel van een sponsor/kinderbeschermingsplan. Elk kind is belangrijk en voor elk kind, dat we kunnen ondersteunen en volgen, zoeken we een sponsor. Neem contact met me op als je een Braziliaans arm kind wilt sponsoren via Jantiena de Jonge van de Braziliaanse kinderbescherming. Je/u krijgt een foto van het kind met een korte beschrijving en jaarlijks verslag van de ontwikkeling van het kind.

Aanmelden: Info@stichtingpetra.nl.

De vrouwenconferentie in Petropolis

Louisi, de vrouw van Daniel en Marrie bij de oceaan

De vrouwenconferentie vond plaats in Petropolis, ongeveer drie uur rijden vanaf onze woonplaats Rio de Janeiro. Het was een echt Braziliaans gebeuren met veel luid gezang voor God. Na ruim drie uur voor een luidspreker gezeten te hebben was ik murw en had moeite om het thema, dat ik opgekregen had en dat ik had voorbereid, enthousiast te brengen aan de vrouwen, die zaten bij te komen van de twee en een half uur durende preek van mijn voorganger. Ik heb mijn best gedaan. Meer kan ik niet zeggen. Gelukkig gaat God verder, waar wij het laten afweten. Voor Jantiena had ik veel materiaal over hulpverlening aan seksueel misbruikte kinderen, mannen en vrouwen, meegenomen uit Nederland. Wij hebben een overvloed aan goede informatie in Nederland. Protocollen over hoe wij het beste kunnen handelen bij het signaleren van (seksueel) en huiselijk geweld zijn voor ons binnen handbereik, maar dat is niet het geval in Brazilië. Laat staan, dat er adequate hulpverlening is. Ik zie een groot braakliggend gebied. Maar eerst moet het onderwerp bespreekbaar gemaakt worden en daar gebruik ik mijn levenservaringen en expertise voor.

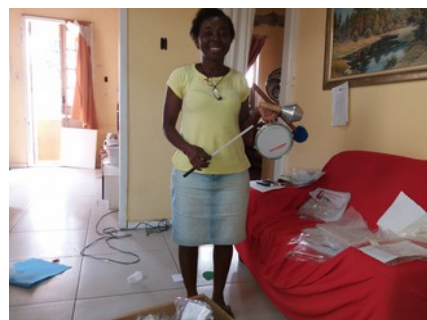
Stefanie, Daniels zus en Daniel (links hun huis). Rechts het voetbalveld en zwembad in Juramento gemaakt door de drugsdealers. De mensen zaten 2 weken zonder water toen het bad gevuld moest worden.....

Toen mijn tijd bij Jantiena om was, werd ik door Daniel en Louisi, zijn zwangere vrouw, opgehaald in hun pas gekochte auto. Daniel is groot gebracht in de favela Juramento, waar ik hem heb ontmoet op mijn eerste Brazilië reis. Later heb ik twee weken in het huis van zijn moeder geloged om de wijk en de problemen beter te leren kennen. Hij heeft een video gemaakt voor onze projecten in de favelas en is nu bezig aan een nieuwe video voor ons sponsorproject voor de kinderen in verschillende sloppenwijken. Stichting Aprisco/Gera Vida heeft het wijkcentrum in de sloppenwijk Juramento, waar o.a. de muziek-activiteiten plaats vinden, opgericht met hulp van EO Metterdaad. Met hulp van Teen Challenge wordt de hulpverlening aan drugsverslaafden e.a. uitgebouwd.

Daniel woont niet meer in de favela, maar in Recreio, aan de kust, een heel eind bij Jantiena en Juramento vandaan, in een klein huisje, maar er kon nog net een matras voor mij bij. Het is een veel betere omgeving en ik genoot van de frisse zeelucht en de warme vriendschap. Daniel was kort daarvoor ontslagen als geluidstechnicus en omdat zijn vrouw zwanger is, zat hij min of meer in een depressie uit angst dat hij niet voor zijn gezin zou kunnen zorgen. Louisi werkt in een van de grote hotels in Rio. Ook zat hij tegen een burn out aan vanwege zijn intensieve nachtelijke werk met veel overuren in de TV studios waar hij werkte. Gelukkig had hij een financiële schadevergoeding ontvangen. Nu dus ook nog psychologische bijstand aan huis! We hebben gebeden en van mij kreeg hij een groot aantal e-healthprogrammas, waarmee hij zijn burn out kan bestrijden. Voor hem betekent dat dagelijks een fikse wandeling maken langs de schitterende kust van Rio de Janeiro en liefst ook een beetje joggen. Maar dat is moeilijk voor iemand, die net zijn droom heeft waar gemaakt door een mooie auto te kopen.....Back to reality Daniel!

Na mijn verblijf bij Daniel en Louisi bracht Daniel me naar het zendings appartement van de Assembleia de Deus in Madureira. Claudia, die elk jaar mijn tolk wil zijn, wachtte me op en 's avonds gingen we naar onze eerste samenkomst, waar ik mijn getuigenis mocht geven in een kerk van de Assembleia de Deus. Ik ben onder de indruk van het vrijmoedige gezang van het vrouwenkoor. Ook de mannen laten zich niet onbetoon. Zij zijn onder de indruk van mijn vrijmoedig spreken over onderwerpen, die zij in de regel vermijden. Alle leiders zijn het er over eens, dat er wel gesproken moet worden over seksueel en ander huiselijk geweld, want ook in christelijke gezinnen komt geweld voor. Er is geen pastoraat in de kerk, geen vertrouwenspersoon waar de mensen met hulpvragen naar toe kunnen gaan. De pastor is over het algemeen het aanspreekpunt, maar niet elke pastor heeft de gave en kennis om een hulpverlener te zijn. Hopelijk komt er verandering en verbetering tot stand, zodat mensen genezing en een weg naar herstel kunnen vinden. Onze kindersamenkomst in de achterbuurt Itapua was weer een warm bad, waar we met z'n allen van genoten. Een week later zou een van de buurtkinderen, een jongen van tien jaar, worden dood geschoten door twee drugscriminelen op een motor. Laat kinderen de kracht vinden om op God te vertrouwen en hun leven aan Hem te wijden. Er is veel geloof in Brazilië, maar de regels van "het spel" houdt men niet altijd. Zo roepen de drugsjongens "Gloria Deus" en vragen om gebed, maar even later richten ze hun geweren op de politie, wat verboden wordt in de Bijbel.

Wie zet zich voor de pubers in, die door de oudere jongens gelokt worden? Wie leert hen hoe het leven in elkaar zit, hoe je leven moet en wat de bijbel leert over God, zonde, Geest, Jezus, bekering en toekomst? Vera en haar team zijn er druk mee bezig en zijn prachtige "rolmodellen". Ik was blij, dat ik Vera, Roseni en Marta (zie fotos hieronder) en Jantiena de opbrengst van ons benefietconcert en Highthe kon geven. Ze investeren het geld in de kinderen, maar vooral geven ze zichzelf. Hun hele leven zetten ze zich voor hen in. Hieronder twee van de heldinnen: Marta en Roseni.

Douglas is eveneens mijn fantastische tolk. Tijdens een bijeenkomst van pastores van de Assembleia de Deus vertaalde hij wat er gezegd werd. Al deze mannen zijn voorganger van een grote of kleine kerk van de Assembleia de Deus in Rio. Ze zouden een nieuw Leger des Heils kunnen opzetten om de armen te voeden, te kleden en te huisvesten. Ik hoop op zo'n wonder: Wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God.

SPONSORPLAN VOOR ARME KINDEREN IN BRAZILIE.

**Wilt u hierover meer informatie ontvangen?
Stuur een mail naar: info@stichtingpetra.nl**

**Wilt u zich reeds als sponsor aanmelden?
Geef naam en adres op aan: info@stichtingpetra.nl**

**Voelt u zich geroepen hieraan mee te werken?
Graag een bericht naar: info@stichtingpetra.nl**

*" WAT FIJN DAT U/JE MEE DOET AAN DIT SPONSORPLAN.
MET ELKAAR KUNNEN WE EEN HELEBOEL KINDEREN
HELPEN."*

MARRIE VAN DER FEEN

